

Zarzut jedenasty dotyczy naruszenia zasad wspólnych systemom prawnym państw członkowskich, mianowicie zasady zakazu konfliktu interesów urzędników publicznych, w tym członków rządu, która to zasada wiąże się również z rzeczywistym stosowaniem tej zasady, co z kolei zakłada możliwość wniesienia przez osobę mającą interes odmienny od interesów instytucji Unii Europejskiej, w tym Komisji Europejskiej, skargi na bezczynność Komisji z uwagi na niezapewnienie faktycznego stosowania zakazu konfliktu interesów.

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (EU, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. 2018, L 193, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Budai Központi Kerületi Bíróság (Węgry) w dniu 2 marca 2021 r. – Postępowanie karne przeciwko KI

(Sprawa C-131/21)

(2021/C 182/58)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Budai Központi Kerületi Bíróság.

Strona w postępowaniu głównym

KI

Pytania prejudycjalne

Czy sprzeczne z postanowieniami art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej interpretowanego w świetle art. 4 protokołu dodatkowego nr 7 do Europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności (EKPC) z 1950 i stosownego orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka jest wszczynanie postępowania karnego, którego przedmiotem są częściowo okoliczności faktyczne, za które na stronę skarżącą nałożono już prawomocnym orzeczeniem w postępowaniu karno-administracyjnym grzywnę *in situ*, która wobec braku jej zapłaty, została przekształcona w drodze orzeczenia sądowego w karę pozbawienia wolności?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Köln (Niemcy) w dniu 4 marca 2021 r. – Deutsche Lufthansa AG / GD i WT

(Sprawa C-135/21)

(2021/C 182/59)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Lufthansa AG

Strona przeciwna: GD, WT

Pytanie prejudycjalne

Czy strajk własnych pracowników przewoźnika lotniczego w odpowiedzi na wezwanie związku zawodowego stanowi nadzwyczajną okoliczność w rozumieniu art. 5 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 16 grudnia 2020 r. w sprawie T-315/19, BT / Komisja, wniesione w dniu 26 lutego 2021 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-138/21 P)

(2021/C 182/60)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bauer i M. Alver, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: BT, Komisja Europejska, Parlament Europejski, Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale)

Żądania wnoszącego odwołanie

- uwzględnienie odwołania i uchylenie zaskarżonego wyroku;
- rozpoznanie sprawy i oddalenie skargi w pierwszej instancji jako bezzasadnej;
- obciążenie strony skarżącej w pierwszej instancji kosztami poniesionymi przez Radę w niniejszym postępowaniu oraz w postępowaniu w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania Rada podnosi cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy, podniesiony tytułem żądania głównego, dotyczy naruszenia prawa w odniesieniu do istnienia różnicy w traktowaniu, dla celów przyznania renty rodzinnej na podstawie art. 18 lub art. 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, między, z jednej strony, pozostałym przy życiu małżonkiem byłego urzędnika, który zawarł związek małżeński przed zakończeniem służby a, z drugiej strony, pozostałym przy życiu małżonkiem byłego urzędnika, który zawarł związek małżeński po zakończeniu służby. Zdaniem Rady, Sąd nie dokonał oceny porównywalności rozpatrywanych sytuacji pod względem wszystkich charakteryzujących je czynników, w tym w szczególności odpowiednich sytuacji prawnych, w świetle przedmiotu i celu aktu prawnego Unii, który ustanawia rozpatrywane rozróżnienie, czyli regulaminu pracowniczego jako całości. Sąd naruszył zatem prawo, gdy stwierdził, że data zawarcia małżeństwa jest jedynym czynnikiem decydującym o zastosowaniu art. 18 lub art. 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, podczas gdy tym, co uzasadnia odmienne traktowanie jest zasadnicza różnica, zarówno faktyczna jak i prawna, pomiędzy sytuacją prawną urzędnika zajmującego jedno ze stanowisk, o których mowa w art. 35 regulaminu pracowniczego a sytuacją prawną byłego urzędnika.